TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. gegužės 30 d.*

„Apeliacinis skundas — Ieškinys dėl žalos atlyginimo — Bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP) — Ribojamosios priemonės Irano Islamo Respublikai — Asmenų ir subjektų, kuriems taikomas lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymas, sąrašas — Turtinė žala — Neturtinė žala — Žalos atlyginimo dydžio vertinimo klaida — Nebuvimas — Priešpriešinis apeliacinis skundas — Europos Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygos — Pareiga nustatyti ribojamųjų priemonių pagrįstumą — Pakankamai sunkus pažeidimas“

Byloje C-45/15 P

dėl 2015 m. vasario 4 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Safa Nicu Sepahan Co., įsteigta Isfahane (Iranas), atstovaujama advokato A. Bahrami,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai R. Liudvinavičiūtės-Cordeiro, M. Bishop ir I. Gurov,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos M. Gray,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas K. Lenaerts, pirmininko pavaduotojas A. Tizzano, kolegijų pirmininkai M. Ilešič, L. Bay Larsen ir T. von Danwitz, teisėjai A. Rosas (pranešėjas), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gegužės 2 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Safa Nicu Sepahan Co.* prašo iš dalies panaikinti 2014 m. lapkričio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Safa Nicu Sepahan / Taryba* (T-384/11, EU:T:2014:986, toliau – skundžiamas sprendimas) iš dalies atmesti jos ieškinį, kuriuo, be kita ko, prašyta priteisti nuostolius atlyginant turtinę ir neturtinę žalą, patirtą dėl to, kad pagal 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 503/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 136, 2011, p. 26), I priedo IB dalies 19 punktą ir paskui pagal 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, 2012, p. 1), IX priedo IB dalies 61 punktą (toliau – ginčijamos nuostatos) ji buvo įtraukta į subjektų, kurių lėšos ir ekonominiai ištekliai buvo įšaldyti, sąrašą.

2 Priešpriešiniu apeliaciniu skundu Europos Sąjungos Taryba prašo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek pagal jį *Safa Nicu Sepahan* iš Sąjungos buvo priteista atlyginti neturtinę žalą, patirtą dėl ginčijamomis nuostatomis numatytų ribojamųjų priemonių.

Ginčo aplinkybės

3 Skundžiamo sprendimo 1–13 punktuose ginčo aplinkybės yra išdėstytos taip:

„1. Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, dėl kurios kyla branduolinių ginklų platinimo rizika, ir branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimą (toliau – branduolinių ginklų platinimas).

2. Ieškovė *Safa Nicu Sepahan* <…> yra Irano uždaroji akcinė bendrovė.

3. Subjekto, identifikuoto kaip [*Safa Nicu*], pavadinimas į 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, [2010,] p. 39), II priede pateiktą subjektų, dalyvaujančių branduolinėje veikloje, sąrašą įtrauktas 2011 m. gegužės 23 d. Tarybos sprendimu 2011/299/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 136, [2011,] p. 65).

4. Todėl subjekto, identifikuoto kaip [*Safa Nicu*], pavadinimas į 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, [2010,] p. 1), VIII priede pateiktą sąrašą įtrauktas [Įgyvendinimo reglamentu Nr. 503/2011].

5. Sprendimo 2011/299 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 503/2011 motyvuose subjektas, identifikuotas kaip [*Safa Nicu*], apibūdintas taip: [„komunikacijų bendrovė, tiekusi įrangą „Fordow“ (Komas [Iranas]) įrenginiui, kuris statomas nepranešus (JTO) Tarptautinei atominės energijos agentūrai]“.

6. Įspėta vieno iš prekybos partnerių, 2011 m. birželio 7 d. laišku ieškovė paprašė, kad Europos Sąjungos Taryba iš dalies pakeistų Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedą: arba papildytų subjekto, identifikuoto kaip [*Safa Nicu*], aprašymą ir jį ištaisytų, arba išbrauktų ją iš to sąrašo. Ji šiuo klausimu nurodė: arba šis įrašas susijęs su kita bendrove, arba Taryba padarė klaidą įtraukdama jos pavadinimą į Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede pateiktą sąrašą.

7. Kadangi ieškovė negavo atsakymo į savo 2011 m. birželio 7 d. laišką, ji susisiekė su Taryba telefonu, o vėliau, 2011 m. birželio 23 d., jai išsiuntė naują laišką.

8. Subjektas, identifikuotas kaip [*Safa Nicu*], liko įtrauktas į Sprendimo 2010/413 II priedą ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priedą ir priėmus 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimą 2011/783/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 319, [2011,] p. 71), ir 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 1245/2011, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 961/2010 (OL L 319, [2011,] p. 11).

9. Sprendime 2011/783 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011 nuoroda *Safa Nicu* buvo pakeista nuoroda *Safa Nicu*, dar žinoma kaip *Safa Nicu Sepahan*, *Safanco Company*, *Safa Nicu Afghanistan Company*, *Safa Al-Noor Company* ir *Safa Nicu Ltd Company*. Be to, kaip su bendrove susijusi identifikuojamoji informacija kartu buvo nurodyti penki adresai Irane, Jungtiniuose Arabų Emyratuose ir Afganistane.

10. 2011 m. gruodžio 5 d. raštu Taryba pranešė ieškovei, kad jos pavadinimas paliktas Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 961/2010 VIII priede esančiuose sąrašuose. Ji konstatavo, kad 2011 m. birželio 7 d. ieškovės pateiktos pastabos nepateisina ribojamųjų priemonių panaikinimo. Ji patikslino, kad, nors nuorodoje pateiktas ne visas ieškovės pavadinimas, nurodžius subjektą, identifikuotą kaip *Safa Nicu*, buvo siekiama įtraukti būtent ieškovę. Be to, ji pranešė ieškovei apie šio sprendimo 9 punkte nurodytus pakeitimus.

11. Kadangi Reglamentas Nr. 961/2010 buvo panaikintas [Reglamentu Nr. 267/2012], Taryba įtraukė ieškovės pavadinimą į pastarojo reglamento IX priedą. Su ieškove susiję įtraukimo motyvai identiški nurodytiems Įgyvendinimo reglamente Nr. 1245/2011.

12. 2012 m. gruodžio 11 d. raštu Taryba ieškovei pranešė, kad jos pavadinimas liko Sprendimo 2010/413 II priede ir Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateiktuose sąrašuose, ir kaip priedą pridėjo jai šį reglamentą.

13. 2014 m. balandžio 16 d. Tarybos sprendimu 2014/222/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 119, [2014,] p. 65), ieškovės pavadinimas išbrauktas iš Sprendimo 2010/413 II priede pateikto sąrašo. Atitinkamai 2014 m. balandžio 16 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 397/2014, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas Nr. 267/2012 (OL L 119, [2014,] p. 1), jos pavadinimas išbrauktas iš Reglamento Nr. 267/2012 IX priede pateikto sąrašo.“

Skundžiamas sprendimas

4 2011 m. liepos 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo *Safa Nicu Sepahan* ieškinį dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo.

5 Pirma, dėl prašymo panaikinti ginčijamas nuostatas Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Sąjungos teismas turi įsitikinti, jog ribojamosios priemonės, konkrečiai susijusios su atitinkamu asmeniu ar subjektu, pagrįstos pakankamai svariais faktais. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas, pasirėmęs 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775) 64–66 punktais, pabrėžė, kad būtent kompetentinga Sąjungos institucija turi patvirtinti motyvų, nurodytų atitinkamo asmens atžvilgiu, pagrįstumą, o ne šis asmuo turi pateikti šių motyvų pagrįstumą paneigiančių įrodymų. Todėl Bendrasis Teismas prašė Tarybos pateikti įrodymų, pateisinančių *Safa Nicu Sepahan* taikytų ribojamųjų priemonių priėmimą ir vėlesnį palikimą galioti.

6 Taryba nurodė, kad vienintelis jos turimas įrodymas dėl ribojamųjų priemonių priėmimo ir vėlesnio palikimo sąraše buvo valstybės narės siūlymas įtraukti ir kad šiame pasiūlyme pateikta informacija buvo pakartota ginčijamų nuostatų motyvuose, todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 38 punkte konstatavo, kad Taryba neįrodė, jog teiginys, kad *Safa Nicu Sepahan* yra komunikacijų bendrovė, tiekusi įrangą „Fordow“ (Komas) įrenginiui, pagrįstas. Kadangi šis teiginys buvo vienintelis *Safa Nicu Sepahan* taikytų ribojamųjų priemonių nustatymo ir palikimo galioti patvirtinimo motyvas, Bendrasis Teismas panaikino ginčijamas nuostatas.

7 Antra, dėl *Safa Nicu Sepahan* prašymo atlyginti žalą Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 47 punkte priminė jurisprudenciją, pagal kurią tam, kad kiltų Sąjungos deliktinė atsakomybė, turi būti įvykdytos kelios sąlygos, t. y. turi būti neteisėti veiksmai, kuriais kaltinamos institucijos, reali žala ir priežastinis ryšys tarp veiksmų, kuriais kaltinama, ir nurodomos žalos.

8 Dėl pirmos sąlygos, susijusios su neteisėtais institucijų veiksmais, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 50 punkte priminė, kad pagal jurisprudenciją reikalaujama nustatyti labai sunkų teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimą, o šio sprendimo 52 punkte pažymėjo, kad lemiamas kriterijus, leidžiantis konstatuoti tokį pažeidimą, yra akivaizdus ir šiurkštus tam tikros institucijos diskrecijos ribų nepaisymas. Skundžiamo sprendimo 57 ir 58 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad reikšmingose reglamentų Nr. 961/2010 ir Nr. 267/2012 nuostatose išsamiai išvardytos sąlygos, kai tokios ribojamosios priemonės leidžiamos, ir kad todėl šios nuostatos, kiek jomis siekiama apsaugoti atitinkamų privačių asmenų individualius interesus, vertintinos kaip teisės normos, kuriomis siekiama suteikti teisių privatiems asmenims. Atsižvelgus į išvadą dėl ginčijamų nuostatų negaliojimo, kaip antai tą, kurią padarė Bendrasis Teismas skundžiamame sprendime, buvo konstatuota, kad priėmusi minėtas nuostatas, Taryba pažeidė šiuos reglamentus.

9 Toliau nagrinėdamas klausimą, ar šis pažeidimas pakankamai sunkus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 59–61 punktuose nusprendė, kad dėl pareigos įrodyti priimtų ribojamųjų priemonių pagrįstumą Taryba neturėjo diskrecijos, nes ši pareiga kildintina iš būtinybės gerbti pagrindines atitinkamų asmenų ir subjektų teises. Be to, jis šio sprendimo 62 punkte nurodė, kad taikyti ar aiškinti taisyklę, pagal kurią Taryba įpareigojama pagrįsti priimamas ribojamąsias priemones, nesudėtinga.

10 Skundžiamo sprendimo 63–67 punktuose išdėstęs, kad nagrinėjama taisyklė įtvirtinta jo jurisprudencijoje dar iki pirmosios ginčijamos nuostatos priėmimo 2011 m. gegužės 23 d., šio sprendimo 68–69 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad paprastai apdairi ir rūpestinga institucija, atsižvelgdama į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, minėtos nuostatos priėmimo momentu galėjo suprasti, kad ji privalėjo surinkti informaciją ar įrodymus, pateisinančius ribojamųjų priemonių taikymą apeliantei, kad tuo atveju, jei kiltų ginčas, šią informaciją ar šiuos įrodymus pateikdama Sąjungos teismui galėtų įrodyti minėtų priemonių pagrįstumą. Todėl Bendrasis Teismas konstatavo, kad buvo padarytas pakankamai sunkus teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimas.

11 Dėl antros ir trečios sąlygų Bendrasis Teismas pažymėjo, kad *Safa Nicu Sepahan* turi pateikti įrodymus, iš kurių būtų galima nustatyti realios ir tikros žalos faktą ir dydį, taip pat tai, kad ši žala gana tiesiogiai išplaukia iš inkriminuojamų veiksmų.

12 Kiek tai susiję su *Safa Nicu Sepahan* pateiktu prašymu atlyginti neturtinę žalą, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 85 punkte konstatavo, kad neteisėtai nustačius *Safa Nicu Sepahan* taikytas ribojamąsias priemones ir jas palikus galioti jai buvo padaryta neturtinė žala, todėl ji turi teisę į šios žalos atlyginimą.

13 Dėl atlygintinos neturtinės žalos dydžio Bendrasis Teismas, remdamasis 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72 punktu, skundžiamo sprendimo 86 ir 87 punktuose pripažino, kad, panaikinus *Safa Nicu Sepahan* įtraukimą į asmenų, kuriems taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, sąrašą, galima sumažinti priteisto atlyginimo

dydį, tačiau negalima to pripažinti visišku patirtos žalos atlyginimu. Skundžiamo sprendimo 88–91 punktuose išdėstęs, kad reikėjo atsižvelgti, be kita ko, į pažeidimo, kuris buvo konstatuotas, sunkumą, jo trukmę, Tarybos veiksmus ir tvirtinimo, kad *Safa Nicu Sepahan* dalyvauja Irano branduolinių ginklų platinimo veikloje, pasekmes santykiams su trečiaisiais asmenimis, Bendrasis Teismas, vertindamas patirtą žalą *ex aequo et bono*, priteisė 50 000 EUR dydžio žalos atlyginimą.

14 Tačiau Bendrasis Teismas atmetė *Safa Nicu Sepahan* prašymą atlyginti jos tariamai patirtą turtinę žalą.

Šalių reikalavimai

Apeliantės reikalavimai

15 Apeliaciniu skundu *Safa Nicu Sepahan* Teisingumo Teismo prašo:

— iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo atmestas prašymas dėl patirtos turtinės žalos atlyginimo;

— iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek juo nustatytas tik 50 000 eurų dydžio neturtinės žalos atlyginimas;

— priteisti iš Tarybos 5 662 737,40 eurų sumą ir palūkanas kaip turtinės žalos dėl jos įtraukimo į asmenų, kuriems nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašą atlyginimą;

— priteisti iš Tarybos 2 000 000 eurų sumą ir palūkanas kaip nuostolius atlyginant neturtinę žalą, patirtą dėl jos įtraukimo į asmenų, kuriems nustatytos ribojamosios priemonės, sąrašą;

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme išlaidas ir palūkanas;

— nepatenkinus ankstesnių reikalavimų, priteisti iš Tarybos vertinant *ex aequo et bono* nustatytas sumas ir palūkanas kaip turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą, tačiau neturtinės žalos dydis neturi būti mažesnis už jai skundžiamame sprendime jau priteistą neturtinę žalą, taip pat priteisti iš Tarybos bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme išlaidas ir palūkanas;

— nepatenkinus ir šių reikalavimų, grąžinti bylą Bendrajam Teismui peržiūrėti nuostolių dydį ir priimti naują sprendimą apeliantės naudai.

16 Atsiliepime į apeliacinį skundą Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą,

— pakeisti skundžiamo sprendimo motyvus, susijusius su „pakankamai sunkaus teisės normos pažeidimo“ sąvoka, vadovaujantis atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytais argumentais, ir

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi apeliacinėje ir pirmojoje instancijose išlaidas.

Priešpriešinio apeliacinio skundo reikalavimai

17 Savo priešpriešiniu apeliaciniu skundu Taryba Teisingumo Teismo prašo:

— panaikinti skundžiamą sprendimą, kiek jame nurodoma apeliantei sumokėti 50 000 eurų pastarosios patirtai neturtinei žalai atlyginti;

— atmesti apeliantės pateiktą prašymą dėl neturtinės žalos atlyginimo ir

— priteisti iš apeliantės bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešinio apeliacinio skundo nagrinėjimu, ir bylinėjimosi pirmojoje instancijoje išlaidas.

18 Atsiliepime į Tarybos priešpriešinį apeliacinį skundą *Safa Nicu Sepahan* prašo Teisingumo Teismo pripažinti priešpriešinį apeliacinį skundą nepagrįstu. Be to, ji pakartoja savo apeliaciniame skunde nurodytus reikalavimus, išskyrus reikalavimą grąžinti bylą Bendrajam Teismui peržiūrėti žalos dydį ir priimti naują sprendimą jos naudai, šis reikalavimas nurodytas tuo atveju, jei nebūtų patenkinti kiti reikalavimai.

19 2015 m. rugpjūčio 5 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.

Pirminės pastabos

20 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 174 straipsnį atsiliepimu į apeliacinį skundą reikalaujama apeliacinį skundą visiškai arba iš dalies patenkinti arba atmesti. Be to, pagal šio reglamento 172 ir 176 straipsnius atsiliepimą į apeliacinį skundą galinčios pateikti šalys atskiru dokumentu, kuris skiriasi nuo atsiliepimo į apeliacinį skundą, gali pateikti priešpriešinį apeliacinį skundą, kuriuo pagal šio reglamento 178 straipsnio 1 dalį ir 3 dalies antrą sakinį turi būti reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis pagrindais ir argumentais, kurie skiriasi nuo atsiliepime į apeliacinį skundą išdėstytų pagrindų ir argumentų. Remiantis šiomis kartu aiškinamomis nuostatomis darytina išvada, kad atsiliepime į apeliacinį skundą negali būti reikalaujama panaikinti skundžiamą sprendimą remiantis kitokiais ir savarankiškais pagrindais, kurie skiriasi nuo apeliacinio skundo pagrindų, nes tokie pagrindai gali būti pateikti tik priešpriešiniame apeliaciniame skunde (2016 m. lapkričio 10 d. Sprendimo *DTS Distribuidora de Televisión Digital / Komisija*, C-449/14 P, EU:C:2016:848, 99–101 punktai).

21 Kadangi atsiliepime į *Safa Nicu Sepahan* apeliacinį skundą Taryba prašo Teisingumo Teismo pakeisti skundžiamo sprendimo motyvus, susijusius su viena iš kumuliacinių Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų, būtent sąlyga, susijusia su „pakankamai sunkaus [teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims,] pažeidimo“ buvimu, šiuo prašymu reikalaujama ne patenkinti ar atmesti minėtą apeliacinį skundą, o panaikinti Bendrojo Teismo skundžiamo sprendimo rezoliucinės dalies 2 punkte suformuluotą sprendimą *Safa Nicu Sepahan* priteisti iš Tarybos 50 000 eurų sumą kaip neturtinės žalos, kurią ji patyrė todėl, kad šis sprendimas pagrįstas tokio pažeidimo pripažinimu, atlyginimą. Todėl šie reikalavimai nepriimtini kaip neatitinkantys Procedūros reglamento 174 straipsnio reikalavimų.

22 Be to, kadangi *Safa Nicu Sepahan* atsiliepime į Tarybos priešpriešinį apeliacinį skundą prašo Teisingumo Teismo iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti jai teisingą turtinės ir neturtinės žalos atlyginimą, šiais reikalavimais neapsiribojama šiame priešpriešiniame apeliaciniame skunde nurodytais pagrindais, taigi nesilaikoma Teisingumo Teismo procedūros reglamento 179 straipsnio reikalavimų, todėl jie nepriimtini.

23 Pirmiausia reikia išnagrinėti Tarybos priešpriešinį apeliacinį skundą, nes jis susijęs su pirmąja iš trijų Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų, būtent sąlyga, susijusia su pakankamai sunkaus teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimo buvimu.

Dėl Tarybos priešpriešinio apeliacinio skundo

24 Tarybos priešpriešinis apeliacinis skundas iš esmės pagrįstas dviem pagrindais.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo klaidingu Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų vertinimu

Šalių argumentai

25 Tarybos nuomone, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose konstatavo, kad nagrinėjamas neteisėtumas pripažintinas „pakankamai sunkiu teisės normos pažeidimu“.

26 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 59–61 punktuose nusprendė, kad dėl Tarybos sprendimo įtraukti *Safa Nicu Sepahan* į asmenų, kuriems taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, sąrašą Taryba neturėjo jokios diskrecijos. Tarybos teigimu, šią išvadą Bendrasis Teismas padarė klaidingai pasirėmęs 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimu *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775) ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimu *Komisija ir kt. / Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518), kad nustatytų Tarybos pareigos ginčo atveju įrodyti motyvų, nurodytų dėl asmens, kuriam nustatytos ribojamosios priemonės, pagrįstumą, apimtį, nors pastarajam tvirtinant ginčijamas nuostatas ši taisyklė jurisprudencijoje dar nebuvo aiškiai suformuota.

27 Be to, Taryba teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 62 punkte klaidingai konstatavo, jog taisyklė, pagal kurią Taryba turi pagrįsti nagrinėjamas ribojamąsias priemones, nesusijusi su itin sudėtinga situacija ir nekelia taikymo ar aiškinimo sunkumų. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas netiksliai rėmėsi savo jurisprudencija, nurodyta skundžiamo sprendimo 64–67 punktuose. Be to, reikia atsižvelgti į sunkumus, susijusius su konfidencialios informacijos atskleidimu priimant sprendimą įtraukti asmenį arba subjektą į su ribojamosiomis priemonėmis susijusį sąrašą.

28 *Safa Nicu Sepahan* ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

29 Primintina, kad pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą viena iš Sąjungos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygų reikalaujama nustatyti pakankamai sunkų teisės normos, kuria siekiama suteikti teises privatiems asmenims, pažeidimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Artegodan / Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, 80 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

30 Teisingumo Teismas kartą jau buvo pažymėjęs, kad toks pažeidimas yra tuomet, kai atitinkama institucija akivaizdžiai ir šiurkščiai nesilaiko nustatytų diskrecijos ribų, šiuo atžvilgiu reikia, be kita ko, atsižvelgti į tokius elementus, kaip pažeistos normos aiškumo ir tikslumo laipsnis, ir į diskrecijos, kurią Sąjungos institucijai suteikia pažeista norma, apimtį (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 1996 m. kovo 5 d. Sprendimo *Brasserie du pêcheur ir Factortame*, C-46/93 ir C-48/93, EU:C:1996:79, 55 ir 56 punktus; 2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Robins ir kt.*, C-278/05, EU:C:2007:56, 70 punktą ir 2014 m. birželio 19 d. Sprendimo *Specht ir kt.*, C-501/12–C-506/12, C-540/12 ir C-541/12, EU:C:2014:2005, 102 punktą).

31 Jurisprudencijoje taip pat įtvirtinta, kad bet kuriuo atveju Sąjungos teisės pažeidimas yra tikrai sunkus, jeigu jis išlieka, nepaisant priimto sprendimo, kuriuo konstatuojamas inkriminuojamas pažeidimas, prejudicinio sprendimo arba Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos šiuo klausimu, iš kurių aišku, kad aptariamas elgesys yra pažeidimas (1996 m. kovo 5 d. Sprendimo *Brasserie du pêcheur ir Factortame*, C-46/93 ir C-48/93, EU:C:1996:79, 57 punktas ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 214 punktas).

32 Atsižvelgiant į šią jurisprudenciją, reikia patikrinti, ar Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose padarė išvadą, kad Taryba, nesilaikiusi pareigos surinkti informaciją ar įrodymus, pateisinančius ribojamųjų priemonių taikymą *Safa Nicu Sepahan*, kad tuo

atveju, jei kiltų ginčas, šią informaciją ar šiuos įrodymus pateikdama Sąjungos teismui galėtų įrodyti minėtų priemonių pagrįstumą, atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes, buvo pakankamai sunkus teisės normos, kuria siekiama suteikti teisių privatiems asmenims, pažeidimas.

33 Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 37 punkto, neginčijama, jog Taryba nurodė Bendrajam Teismui, kad vienintelis jos turimas įrodymas dėl *Safa Nicu Sepahan* taikytų ribojamųjų priemonių patvirtinimo ir palikimo galioti buvo valstybės narės siūlymas įtraukti į sąrašą ir kad šiame pasiūlyme pateikta informacija buvo pakartota ginčijamų nuostatų motyvuose. Taigi iš skundžiamo sprendimo 37 punkto akivaizdu, kad Taryba neturėjo informacijos ar įrodymų, pateisinančių ribojamųjų priemonių *Safa Nicu Sepahan* taikymo motyvus.

34 Anot Tarybos, darytina išvada, kad jurisprudencija, pagal kurią ginčo atveju jai priklauso pateikti informaciją ar įrodymus, pateisinančius ribojamųjų priemonių taikymą fiziniams ar juridiniams asmenims, nebuvo aiškiai įtvirtinta pirmosios ginčijamos nuostatos priėmimo momentu. Vadinasi, neatsižvelgiant į tai, kad ši pareiga nebuvo įvykdyta, šiuo atžvilgiu iki 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija ir kt. / Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P ir C-595/10 P, EU:C:2013:518) ir 2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Fulmen ir Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), kuriais Teisingumo Teismas patikslino šią jurisprudenciją, paskelbimo nebūtų galima pripažinti, kad būta pakankamai sunkaus Sąjungos teisės pažeidimo.

35 Šiuo klausimu reikia priminti, kaip Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs iki ginčijamų nuostatų priėmimo nustatytoje jurisprudencijoje, kad Sąjunga yra teisės sąjunga, kurioje jos institucijoms taikoma jų aktų atitikties, visų pirma ESV sutarčiai ir pagrindiniams teisės principams, kontrolė (2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *E ir F*, C-550/09, EU:C:2010:382, 44 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir kurioje fiziniams ir juridiniams asmenims turi būti užtikrinama veiksminga teisminė gynyba.

36 Dėl veiksmingos teisminės gynybos principo laikymosi Teisingumo Teismas 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija* (C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461) 343 punkte konstatavo, kad kai nustatyta, kad ribojamąsias priemones numatantis aktas yra susijęs su nacionaliniu saugumu arba terorizmu, tai nereiškia, jog fiziniams ar juridiniams asmenims nustatytoms ribojamosioms priemonėms netaikoma jokia Sąjungos teismo kontrolė.

37 Kaip matyti iš šios jurisprudencijos, teise į veiksmingą teisminę gynybą reikalaujama, kad ginčo atveju Taryba pateiktų ribojamųjų priemonių nustatymo fiziniams ir juridiniams asmenims motyvus pateisinančią informaciją ir įrodymus. Šiuo klausimu iš 2008 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija* (C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461) 336 punkto matyti, kad teismo atliekama fiziniams ir juridiniams asmenims nustatytų ribojamųjų priemonių kontrolė turi apimti, be kita ko, motyvų, kuriais pagrįstas sprendimas nustatyti asmeniui arba subjektui ribojamąsias priemones, teisėtumą.

38 Be to, 2010 m. birželio 29 d. Sprendimo *E ir F* (C-550/09, EU:C:2010:382) 57 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad tinkama pačių ribojamųjų priemonių teisėtumo teisminė kontrolė turi apimti, be kita ko, tokias priemones pagrindžiančių aplinkybių, įrodymų ir informacijos patikrinimą.

39 Be kita ko, nors taip buvo nuspręsta nagrinėjant bylas, kuriose minėti sprendimai dėl turto įšaldymo priemonių priimti būtent kovos su tarptautiniu terorizmu kontekste, akivaizdu, kad juose įtvirtinta pareiga įrodyti asmenims ir subjektams taikomų individualių ribojamųjų priemonių pagrįstumą taip pat taikytina ir kalbant apie tokių turto įšaldymo priemonių, kuriomis siekiama daryti spaudimą Irano Islamo Respublikai, kaip *Safa Nicu Sepahan* nustatytos priemonės, priėmimą, be kita ko, atsižvelgiant į minėtų ribojamųjų priemonių individualų pobūdį ir galimą jų didelį poveikį asmenų ir subjektų,

kuriems jos taikomos, teisėms ir laisvėms (šiuo klausimu žr. 2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kadi ir Al Barakaat International Foundation / Taryba ir Komisija*, C-402/05 P ir C-415/05 P, EU:C:2008:461, 361 ir 375 punktus).

40 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Tarybai tenkanti pareiga ginčo atveju pateikti fiziniams ir juridiniams asmenims nustatytų ribojamųjų priemonių priėmimą pagrindžiančią informaciją ir įrodymus ginčijamų nuostatų priėmimo metu jau buvo įtvirtinta Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje. Todėl skundžiamo sprendimo 68 ir 69 punktuose Bendrasis Teismas visiškai teisingai konstatavo, kad apie trejus metus trukęs šios pareigos pažeidimas yra pakankamai sunkus teisės normos, kuria privatiems asmenims siekiama suteikti teisių, pažeidimas, ir nesvarbu, ar šioje byloje nagrinėjamos teisės, kaip įtvirtinta sprendimo 58 punkte, pripažintinos teise į tai, kad nebūtų nustatytos nagrinėjamos priemonės, jei neįvykdomos materialinės sąlygos, susijusios su tokių priemonių nustatymu, ar, kaip nustatyta minėto sprendimo 60 punkte, kildintinos iš su veiksminga teismine gynyba susijusių reikalavimų.

41 Šios išvados nepaneigia Tarybos argumentas, grindžiamas sunkumais, susijusiais su konfidencialios informacijos ar įrodymų, pagrindžiančių sprendimo nustatyti ribojamąsias priemones fiziniam arba juridiniam asmeniui motyvus, atskleidimu. Iš tiesų, šiuo atveju Taryba jokiu proceso Bendrajame Teisme metu nesirėmė turimos informacijos arba įrodymų, pagrindžiančių *Safa Nicu Sepahan* nustatytas ribojamąsias priemones, konfidencialumu.

42 Todėl reikia atmesti priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo klaidingu „Safa Nicu Sepahan“ nurodytos neturtinės žalos atlyginimo sąlygų vertinimu

Šalių argumentai

43 Taryba nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 86–92 punktuose konstatavo, kad ginčijamų nuostatų panaikinimas nagrinėjamu atveju susiklosčiusiomis aplinkybėmis nelaikytinas visišku patirtos žalos atlyginimu.

44 Taip Bendrasis Teismas atmetė kitose bylose ir, be kita ko, 2007 m. liepos 11 d. Sprendimo *Sison / Taryba* (T-47/03, nepaskelbtas Rink., EU:T:2007:207) 241 punkte padarytą išvadą, kad sprendimo dėl asmenų, kuriems taikomos nagrinėjamos ribojamosios priemonės, įtraukimo į sąrašą panaikinimas pripažintinas visišku žalos atlyginimu. Be to, Teisingumo Teismas 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimo *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) 72 punkte taip pat nusprendė, kad sprendimo įtraukti į sąrašą panaikinimas galėjo reabilituoti atitinkamą asmenį ar tam tikra prasme atlyginti jo dėl šio neteisėtumo patirtą neturtinę žalą.

45 Todėl reikėtų panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, kuriuo iš Tarybos apeliantei priteista 50 000 eurų suma jos patirtai žalai atlyginti.

46 *Safa Nicu Sepahan* ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

47 Pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 86 punkte išdėstytuose motyvuose Bendrasis Teismas teisingai rėmėsi 2013 m. gegužės 28 d. Sprendimu *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) ir nusprendė, kad ginčijamų nuostatų panaikinimas galėjo būti *Safa Nicu Sepahan* patirtos neturtinės žalos atlyginimas.

48 Nors toliau skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas vis dėlto nusprendė, kad nagrinėjamu atveju panaikinus *Safa Nicu Sepahan* įtraukimą buvo galima sumažinti priteisto atlyginimo dydį, tačiau to nebuvo negalima pripažinti visišku patirtos neturtinės žalos atlyginimu, šis vertinimas pagrįstas nagrinėjamu atveju susiklosčiusiomis aplinkybėmis.

49 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad Bendrasis Teismas, nagrinėjamu atveju susiklosčiusių aplinkybių vertinimo pagrindu priėmęs sprendimą dėl piniginės kompensacijos reikalingumo siekiant atlyginti *Safa Nicu Sepahan* patirtą neturtinę žalą, nepadarė teisės klaidų. Iš tiesų, nors 2013 m. gegužės 28 d. Sprendime *Abdulrahim / Taryba ir Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331) Teisingumo Teismas nusprendė, kad neteisėtų ribojamųjų priemonių panaikinimas galėtų būti patirtos neturtinės žalos atlyginimas, tai nereiškia, jog tokio atlyginimo visais atvejais užtenka, kad būtų užtikrintas visiškas tokios žalos atlyginimas.

50 Be to, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, jeigu Bendrasis Teismas nustato, kad padaryta žala, tik jis turi kompetenciją pagal pareikštą reikalavimą vertinti žalos atlyginimo būdą ir dydį (1994 m. birželio 1 d. Sprendimo *Komisija / Brazzelli Lualdi ir kt.*, C-136/92 P, EU:C:1994:211, 66 ir 81 punktai; 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Lucaccioni / Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 34 punktas ir 2006 m. gruodžio 14 d. Nutarties *Meister / VRDT*, C-12/05 P, EU:C:2006:779, 82 punktas).

51 Vis dėlto, siekiant, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti Bendrojo Teismo sprendimų kontrolę, tokie sprendimai turi būti pakankamai motyvuoti, o kalbant apie žalos vertinimą, juose turi būti numatyti kriterijai, į kuriuos atsižvelgta nustatant priteistą sumą (1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Taryba / de Nil ir Impens*, C-259/96 P, EU:C:1998:224, 32 ir 33 punktai; 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Lucaccioni / Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 35 punktas ir 2013 m. rugsėjo 3 d. Nutarties *Idromacchine ir kt. / Komisija*, C-34/12 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:552, 80 punktas).

52 Skundžiamo sprendimo 88–91 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nustatant nagrinėjamu atveju patirtos neturtinės žalos dydį reikėjo atsižvelgti, be kita ko, į pripažinto pažeidimo sunkumą, jo trukmę, Tarybos veiksmus ir teiginio, kad *Safa Nicu Sepahan* dalyvauja Irano branduolinių ginklų platinimo veikloje, pasekmes santykiams su trečiaisiais asmenimis. Šiuo klausimu pažymėtina, jog Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, kad *teiginys, kuriuo* Taryba kaltino *Safa Nicu Sepahan*, buvo labai svarus, kad šis teiginys vis dėlto nebuvo pagrįstas nė menkiausia informacija ar svarbiu įrodymu ir kad Taryba savo iniciatyva ar dėl apeliantės protestų nepatikrino minėto teiginio pagrįstumo, siekdama apriboti dėl to šiai įmonei atsiradusias žalingas pasekmes.

53 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas nurodė kriterijus, kuriais jis rėmėsi nustatydamas priteistą sumą. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas nebegali paneigti skundžiamo sprendimo 92 punkte padarytos išvados, kad vertinant *ex aequo et bono* 50 000 EUR suma yra tinkamas *Safa Nicu Sepahan* patirtos žalos atlyginimas.

54 Todėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

55 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, reikia atmesti priešpriešinį apeliacinį skundą.

Dėl *Safa Nicu Sepahan* apeliacinio skundo

56 Grįsdama savo reikalavimus *Safa Nicu Sepahan* remiasi dviem pagrindais, iš kurių pirmasis susijęs su jos turtinės žalos atlyginimu, o antrasis – su neturtinės žalos atlyginimu.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, grindžiamo SESV 340 straipsnio antros pastraipos, Chartijos 41 straipsnio 3 dalies pažeidimu, prieštaringais motyvais, faktinių aplinkybių ir įrodymų iškraipymu ir pareigos motyvuoti pažeidimu vertinant turtinę žalą

57 Apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą sudaro penkios dalys. Prieš nagrinėjant šio apeliacinio skundo pagrindo pirmąją dalį, reikia išnagrinėti antrą–penktą dalis.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

58 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje *Safa Nicu Sepahan* tvirtina, pirma, kad nors Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99, 102, 104, 145 ir 147 punktuose pripažino priėmus nagrinėjamas ribojamąsias priemones atsiradusią turtinę žalą, kiek tai susiję su sutartimi dėl Derbendikhan (Irakas) elektrinės atkūrimo, jis neteisingai ir pažeisdamas SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 41 straipsnio 3 dalį nusprendė nepriteisti iš Tarybos jai padarytos žalos atlyginimo. Be to, Bendrasis Teismas, skundžiamo sprendimo 104 punkte teigdamas, kad nebuvo įrodytas „žalos realumas ir <…> žalos dydis“, iškraipė įrodymus. Taip pat šio sprendimo 106 punkte Bendrasis Teismas iškraipė *Safa Nicu Sepahan* pateiktus įrodymus dėl su šia sutartimi susijusios pelno maržos ar pelningumo koeficiento.

59 Antra, *Safa Nicu Sepahan* nurodo, kad skundžiamo sprendimo 99 ir 100 punktuose Bendrasis Teismas neteisingai atsisakė jai priteisti žalos, atsiradusios *Emirate National Bank of Dubai* uždarius jos sąskaitas, atlyginimą, nors šio sprendimo 145 ir 147 punktuose jis konstatavo, kad įrodyta, jog *Safa Nicu Sepahan* apyvarta ir pelnas gerokai sumažėjo, kad šiai bendrovei teko atleisti daug darbuotojų ir patirti kitų išlaidų. Be to, jos teigimu, skundžiamo sprendimo motyvai prieštaringi ir juose iškraipomi įrodymai, nes, viena vertus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 98 punkte konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* galėjo gauti finansinių paslaugų, kurias anksčiau teikė *Emirate National Bank of Dubai*, kitame banke, ir kita vertus, šio sprendimo 96 punkte jis konstatavo, kad bet kuriam su *Safa Nicu Sepahan* bendradarbiaujančiam bankui atsirastų Sąjungos nustatytų ribojamųjų priemonių taikymo rizika.

60 Taryba ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

61 Primintina, pirma, kad žala, kurią atlyginti prašoma ieškinyje dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą, turi būti reali ir tikra (žr. 1976 m. gegužės 21 d. Sprendimo *Roquette frères / Komisija*, 26/74, EU:C:1976:69, 22 ir 23 punktus ir 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-481/07 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:461, 36 punktą). Antra, kad atsirastų Sąjungos deliktinė atsakomybė, žala turi gana tiesiogiai išplaukti iš neteisėtų institucijų veiksmų (šiuo klausimu žr. 1979 m. spalio 4 d. Sprendimo *Dumortier ir kt. / Taryba*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 ir 45/79, EU:C:1979:223, 21 punktą ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 218 punktą).

62 Bet kuriuo atveju šalis, kuri kelia klausimą dėl Sąjungos deliktinės atsakomybės, turi pateikti tiek jos nurodytos žalos buvimo, tiek dėl jos dydžio įtikinamų įrodymų (1997 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Blackspur DIY ir kt. / Taryba ir Komisija*, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31 punktas ir 2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-481/07 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:461, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), taip pat įrodyti pakankamai tiesioginio priežastinio ryšio

tarp atitinkamos institucijos veiksmų ir nurodytos žalos buvimą (šiuo klausimu žr. 1992 m. sausio 30 d. Sprendimo *Finsider ir kt. / Komisija*, C-363/88 ir C-364/88, EU:C:1992:44, 25 punktą ir 2011 m. kovo 31 d. Nutarties *Mauerhofer / Komisija*, C-433/10 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2011:204, 127 punktą).

63 Dėl Bendrajam Teismui pateikto kaltinimo, kad jis neteisingai priėmė sprendimą neatlyginti *Safa Nicu Sepahan* dėl sutarties dėl Derbendikhan elektrinės atkūrimo nutraukimo tariamai patirtos žalos, konstatuotina, kad šis kaltinimas pagrįstas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tikrųjų, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 99, 102 ir 104 punktuose konstatavo, kad teiginiai dėl tariamai patirtos žalos realumo ir dydžio nepagrįsti įrodymais, taigi jis visiškai teisingai atmetė *Safa Nicu Sepahan* prašymą atlyginti žalą, kiek jis buvo susijęs su skundžiamo sprendimo 107 punkte nurodyta žala. Taip pat Bendrasis Teismas šio sprendimo 145 ir 147 punktuose konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* nepateikė informacijos, kuri leistų įvertinti patirtos žalos realumą ir prireikus dydį, todėl negalima jo kaltinti sprendimą priėmus neteisingai.

64 Be to, dėl argumento, susijusio su tariamai Bendrojo Teismo vertinant nurodytą žalą padarytu proporcingumo ir „teisingo įvertinimo“ principų, kuriuos *Safa Nicu Sepahan* priskiria prie valstybėms narėms bendrų teisės principų, kaip jie suprantami pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, pažeidimu, konstatuotina, kad dėl šių principų išvada šioje byloje, kad *Safa Nicu Sepahan* turėjo pateikti įtikinamų jos nurodytos žalos buvimo ir dydžio įrodymų, nepasikeistų.

65 Dėl argumento, kad skundžiamo sprendimo 104 ir 106 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, reikia priminti, kad paprasčiausia užuomina apie tokį iškraipymą netenkina Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytų reikalavimų, kad apeliaciniame skunde turi būti aiškiai pateikti įrodymai, kurie buvo iškraipyti (2016 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Pilkington Group ir kt. / Komisija*, C-101/15 P, EU:C:2016:631, 62 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

66 Tačiau, pirma, *Safa Nicu Sepahan* nenurodė, kaip Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus skundžiamo sprendimo 104 punkte konstatavęs, kad neįrodytas žalos realumas ir jos dydis. Antra, dėl kaltinimo Bendrajam Teismui, kad šis iškraipė įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 106 punkte konstatavo, jog *Safa Nicu Sepahan* nepateikė pramonės sektoriaus, kuriame ji veikia, bendro pelningumo koeficiento, nors ji nurodė, kad jis yra 20 % aptariamos sutarties vertės, pažymėtina, kad šis argumentas pagrįstas neteisingu skundžiamo sprendimo aiškinimu; minėtame punkte Bendrasis Teismas konstatavo ne tai, kad *Safa Nicu Sepahan* nenurodė tokio pelningumo koeficiento, o tai, kad nepateikė pakankamai tikslios informacijos šiuo klausimu ar kitų įrodymų, pagrindžiančių tariamai patirtos žalos realumą ir dydį.

67 Dėl kaltinimo Bendrajam Teismui neteisingai atmetus prašymą atlyginti žalą, patirtą uždarius *Safa Nicu Sepahan* banko sąskaitas, pažymėtina, kad nors minėto sprendimo 96 punkte Bendrasis Teismas, pasirėmęs *Safa Nicu Sepahan* pateiktu laišku, padarė išvadą, jog galėjo būti taip, kad *Emirate National Bank of Dubai* minėtas sąskaitas uždarė dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių priėmimo, 97–100 punktuose jis konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* neįrodė dėl sąskaitų uždarymo patirtos žalos, be kita ko, 97 punkte pažymėjęs, kad *Emirate National Bank of Dubai* ne įšaldė *Safa Nicu Sepahan* lėšas nagrinėjamose sąskaitose, o jas jai grąžino. Taip pat skundžiamo sprendimo 145 ir 147 punktuose Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad nebuvo priežastinio ryšio tarp tariamai patirtos žalos ir sumažėjusios *Safa Nicu Sepahan* apyvartos ir pelno, konstatavęs, pirma, kad *Safa Nicu Sepahan* nepagrindė tokio sumažėjimo priežasčių ir, antra, kad, net ir darant prielaidą, jog toks priežastinis ryšys galėjo būti išvestas iš pačių atitinkamų ribojamųjų priemonių buvimo, *Safa Nicu Sepahan* nepateikė informacijos, kuria remiantis būtų galima įvertinti tokios žalos dydį. Taigi Bendrasis Teismas nepažeidė pareigos motyvuoti, kai atmetė minėtą prašymą atlyginti žalą.

68 Dėl argumento, susijusio su skundžiamo sprendimo 96 ir 98 punktuose nurodytų prieštaringų motyvų ir įrodymų iškraipymu, pažymėtina, kad bet kuriuo atveju šis argumentas negali paneigti šio sprendimo 97 punkte padarytos išvados, kurios vienos pakanka, kad būtų atmestas *Safa Nicu Sepahan* prašymas atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė *Emirate National Bank of Dubai* uždarius jos sąskaitas.

69 Vadinasi, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

70 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje *Safa Nicu Sepahan* nurodo, pirma, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, nes atsisakė priteisti jai atlyginti žalą, kurią ji patyrė dėl nutrūkusių prekybos santykių su vienu iš jos svarbiausių tiekėjų *Siemens AG*, nors skundžiamo sprendimo 109 ir 110 punktuose pripažino, kad šis prekybos santykių nutrūkimas yra tiesioginė ribojamųjų priemonių priėmimo pasekmė. Tame pačiame 110 punkte Bendrasis Teismas taip pat prieštaringai pažymėjo, kad atsisakymas tiekti prekes savaime nėra žala. Be to, kalbant apie priėmus *Safa Nicu Sepahan* taikomas ribojamąsias priemones sumažėjusią jos apyvartą, pasakytina, kad Bendrasis Teismas, atmetęs prašymą dėl žalos atlyginimo, iškraipė įrodymus ir skundžiamo sprendimo 145 ir 147 punktuose savo paties konstatuotus faktus.

71 Antra, *Safa Nicu Sepahan* kaltina Bendrąjį Teismą iškraipius faktines aplinkybes ir įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 115 ir 116 punktuose jis konstatavo, kad lemiama jos sutartinių santykių su *Mobarakeh Steel Company* nutrūkimo priežastis buvo ne *Safa Nicu Sepahan* taikomų ribojamųjų priemonių priėmimas, o vėlavimas įvykdyti nagrinėjamą sutartį. Tačiau skundžiamo sprendimo 113 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, jog tarp jos sutartinių santykių nutrūkimo ir šių ribojamųjų priemonių priėmimo buvo tiesioginis priežastinis ryšys. Be to, dėl to, kad skundžiamo sprendimo 133, 136–139, 145 ir 147 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* neįrodė, jog tariama žala atsirado dėl jos nutrūkusių prekybos santykių su Europos tiekėjais, reiškia, kad jis reikalavo pateikti įrodymą, kurio pateikti neįmanoma, ir iškraipė ribojamųjų priemonių tikslą, būtent subjektui, kuriam jos taikomos, padaryti didelę ekonominę ir finansinę žalą.

72 Taryba ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

73 Dėl kaltinimo, kad Bendrasis Teismas neteisingai, pažeisdamas SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, atmetė *Safa Nicu Sepahan* prašymą priteisti jai atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė dėl prekybos santykių su *Siemens* nutrūkimo, reikia pažymėti, kad nors Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 109, 110, 145 ir 147 punktuose pripažino, kad dėl ribojamųjų priemonių gali atsirasti neigiamų pasekmių bendrovės prekybos santykiams su tiekėjais ir gali sumažėti jos apyvarta, Bendrasis Teismas minėtuose punktuose nekonstatavo, kad žala dėl šių nutrūkusių santykių turi būti atlyginta. Atvirkščiai, šio sprendimo 110 punkte Bendrasis Teismas visiškai teisingai pasirėmęs neprieštaringais motyvais nusprendė, kad reali ir tikra turtinė žala gali atsirasti tik jei nutrūkę bendrovės prekybos santykiai su tiekėjais paveikia šios bendrovės ekonominius rezultatus, o ne dėl paties nutrūkimo.

74 Dėl *Safa Nicu Sepahan* argumento, kad Bendrajam Teismui konstatavus, jog nebuvo padaryta turtinės žalos, buvo iškraipytos faktinės aplinkybės, patvirtinančios sumažėjusius šios įmonės finansinius rezultatus (tai konstatuota skundžiamo sprendimo 145 ir 147 punktuose), reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 65 punkto, paprasčiausia užuomina apie tokį iškraipymą netenkina Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytų reikalavimų, kad apeliaciniame skunde turi būti aiškiai

nurodyta informacija, kuri buvo iškraipyta. Be to, šis iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos dokumentų, neatliekant faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo iš naujo (2006 m. balandžio 6 d. Sprendimo *General Motors / Komisija*, C-551/03 P, C-551/03 P, EU:C:2006:229, 54 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

75 Tačiau šiuo klausimu *Safa Nicu Sepahan* tik daro nuorodą į Bendrajam Teismui pateiktų pareiškimų aštuonis priedus ir konkrečiai nenurodo, kaip pasireiškė iškraipymas. Šiomis aplinkybėmis, turint omenyje, kad faktinių aplinkybių ir įrodymų, išskyrus tuos, kurie akivaizdžiai buvo iškraipyti, vertinimas nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė apeliaciniame procese (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Moser Baer India / Taryba*, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2016 m. balandžio 7 d. Sprendimo *Akhras / Taryba*, C-193/15 P, EU:C:2016:219, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2016 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Iranian Offshore Engineering & Construction / Taryba*, C-459/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:646, 44 punktą), šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

76 Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas iškraipė įrodymus, skundžiamo sprendimo 115 ir 116 punktuose konstatavęs, kad pagrindinė priežastis, dėl kurios *Mobarakeh Steel Company* nutraukė nagrinėjamą sutartį, buvo vėlavimas įvykdyti sutartį, o ne ribojamųjų priemonių *Safa Nicu Sepahan* nustatymas, reikia priminti, kad, kaip iš esmės matyti iš šio sprendimo 74 punkto, toks iškraipymas konstatuotinas, kai, nesant naujų įrodymų, esamų įrodymų vertinimas akivaizdžiai klaidingas. Pavyzdžiui, tai yra atvejis, kai, remiantis tam tikrais dokumentais, Bendrojo Teismo padarytos išvados neatitinka šių dokumentų, vertinamų kartu, prasmės ir turinio (2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Industrias Químicas del Vallés / Komisija*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60 ir 63 punktai).

77 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš 2011 m. rugsėjo 3 d. *Mobarakeh Steel Company* laiško, pridėto prie dubliko, kurį *Safa Nicu Sepahan* pateikė Bendrajam Teismui, matyti, kad nagrinėjama sutartis nutraukta bent iš dalies todėl, kad *Safa Nicu Sepahan* vėlavo ją įvykdyti laikydamasi šiame laiške nurodyto termino, kuris, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 114 punkte, buvo pasibaigęs daugiau nei prieš šešis mėnesius iki *Safa Nicu Sepahan* taikomų ribojamųjų priemonių priėmimo. Šiomis aplinkybėmis, kai Bendrasis Teismas nusprendė skundžiamo sprendimo 116 punkte, kad *Safa Nicu Sepahan* taikytinų ribojamųjų priemonių priėmimas nebuvo lemiama ir tiesioginė minėtos sutarties nutraukimo priežastis, ir nekonstatavo, kad tokia priežastis buvo pats šis vėlavimas, negalima konstatuoti, kad Bendrasis Teismas akivaizdžiai klaidingai vertino šį įrodymą.

78 Be to, dėl *Safa Nicu Sepahan* argumento, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 133, 136–139, 145 ir 147 punktuose reikalavo neįmanomų pateikti įrodymų, pagrindžiančių dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių priėmimo patirtą žalą, reikia konstatuoti, kad remiantis šiais punktais konstatuotina, jog Bendrasis Teismas atmetė *Safa Nicu Sepahan* pateiktus įrodymus kaip nepakankamus, be kita ko, dėl to, kad jais remiantis nebuvo galima nustatyti *Safa Nicu Sepahan* Europos tiekėjams faktiškai pateiktų užsakymų, *Safa Nicu Sepahan* iš šių tiekėjų įsigytos įrangos dalies, šios bendrovės apyvartos sumažėjimo priežasčių ir apskritai konkrečių iš to kylančių padarinių.

79 Šiuo klausimu reikia priminti, kad realios ir tikros žalos buvimo Sąjungos teismas negali nustatyti abstrakčiai, o turi jį vertinti atsižvelgdamas į konkrečias faktines kiekvienos jo nagrinėjamos bylos aplinkybes (2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Dorsch Consult / Taryba ir Komisija*, C-237/98 P, EU:C:2000:321, 25 punktas).

80 Reikalavimas pateikti įrodymus, kaip antai tuos, kuriuos Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 133, 136–139, 145 ir 147 punktuose, yra esminis sprendžiant dėl tariamos žalos realumo ir jos dydžio. Pripažinęs, kad *Safa Nicu Sepahan* nepateikė tokių įrodymų, Bendrasis Teismas visiškai teisingai nusprendė, kad jos pateiktų įrodymų nepakanka tam, kad būtų galima įrodyti tariamos žalos realumą ir dydį.

81 Todėl šio apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtos dalies

– Šalių argumentai

82 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirta dalimi *Safa Nicu Sepahan* nurodo, pirma, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, nes atsisakė priteisti jai atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė dėl nutrūkusių prekybos santykių, reikšmingų jai siekiant modernizuoti Eufrato užtvankos (Sirija) elektros įrangą. Antra, ji kaltina Bendrąjį Teismą pažeidus pareigą motyvuoti, nes skundžiamo sprendimo 120 punkte jis nenurodė motyvų, dėl kurių atmetė *Safa Nicu Sepahan* argumentą, kad dėl jai taikytų ribojamųjų priemonių priėmimo buvo vėluojama įgyvendinti projektą modernizuoti šios užtvankos elektros įrangą.

83 Taryba ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

84 Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, nes skundžiamo sprendimo 122 punkte konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* nepateikė Eufrato užtvankos elektros įrangos modernizavimo projekto pelno maržos, konstatuotina, kad šiuo argumentu iš esmės siekiama, kad būtų iš naujo įvertinti pirmoje instancijoje pateikti įrodymai. Kadangi pagal šio sprendimo 75 punkte primintą jurisprudenciją tokių įrodymų, išskyrus kai jie buvo iškreipti, vertinimas nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė apeliaciniame procese, minėtą argumentą reikia atmesti kaip nepriimtiną.

85 Dėl kaltinimo Bendrajam Teismui, kad skundžiamo sprendimo 120 punkte jis nepateikė motyvų, kodėl atmetė *Safa Nicu Sepahan* argumentą, kad su minėtu projektu susiję laiškai įtikinamai įrodė, kad šį projektą įgyvendinti buvo vėluojama dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių priėmimo, reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje numatyta pareiga motyvuoti yra esminis procedūrinis reikalavimas, kurį reikia skirti nuo motyvavimo pagrįstumo, nuo kurio priklauso ginčijamo teisės akto turinio teisėtumas, klausimo. Iš tikrųjų sprendimas motyvuojamas formaliai išdėstant motyvus, kuriais jis grindžiamas. Jeigu šiuose motyvuose yra klaidų, jos lemia sprendimo turinio neteisėtumą, bet ne jo motyvavimo trūkumą, nes motyvavimo gali pakakti, net jei pateikiami klaidingi motyvai. Vadinasi, kaltinimai ir argumentai, kuriais siekiama užginčyti akto pagrįstumą, neturi reikšmės nagrinėjant pagrindą, grindžiamą motyvavimo nebuvimu ar stoka (2015 m. birželio 18 d. Sprendimo *Ipatau / Taryba*, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

86 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 121 punkte paaiškino, kad *Safa Nicu Sepahan* tikrai pateikė su aptariamu projektu susijusių įrenginių ir jų dalių sąrašą, tačiau nepateikė informacijos, įrodančios, kad šios prekės negalėjo būti pateiktos dėl to, kad buvo priimtos nagrinėjamos ribojamosios priemonės. Šio sprendimo 122 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* nepateikė informacijos, įrodančios, kad patyrė žalą, nes nagrinėjamos sutarties dalies vykdymas turėjo būti perduotas subrangovams. Minėto sprendimo 123 ir 124 punktuose nurodęs kitą informaciją, kuri nebuvo pateikta Bendrojo Teismo bylos dokumentuose ir kuria nebuvo galima remtis nustatant tariamos žalos realumą arba dydį, to paties sprendimo 125 punkte Bendrasis Teismas atmetė *Safa Nicu Sepahan* prašymą atlyginti žalą, patirtą dėl Eufrato užtvankos elektros įrangos modernizavimo projekto.

87 Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas nepažeidė SESV 296 straipsnyje įtvirtintos pareigos motyvuoti.

88 Todėl ketvirta dalis turi būti atmesta.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktos dalies

– Šalių argumentai

89 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktoje dalyje *Safa Nicu Sepahan* nurodo, pirma, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, nes atsisakė priteisti jai atlyginti žalą, kurią ji tariamai patyrė dėl nutrūkusių prekybos santykių, reikšmingų vykdant sutartinius įsipareigojimus, susijusius su elektros pastočių Kundūze (Afganistanas) ir Baglane (Afganistanas) statybų projektais. Antra, *Safa Nicu Sepahan* kaltina Bendrąjį Teismą iškraipius faktines aplinkybes ir įrodymus, kai skundžiamo sprendimo 130 punkte jis konstatavo, kad ji neįrodė, jog *Siemens* atšaukus užsakymą Nr. P06000/CO/3060 ji nebegalėjo įvykdyti sutartinių įsipareigojimų pagal minėtus projektus, nors šio sprendimo 109 ir 147 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad *Safa Nicu Sepahan* negalėjo įvykdyti šios sutarties nepasinaudojusi subrangovais.

90 Taryba ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

91 Dėl argumento, grindžiamo SESV 340 straipsnio antros pastraipos ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalies pažeidimu, konstatuotina, kad *Safa Nicu Sepahan* su reikiamu tikslumu nenurodo skundžiamo sprendimo kritikuojamų dalių.

92 Dėl kaltinimo, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 130 punkte konstatavo, jog *Safa Nicu Sapahan* galėjo įvykdyti sutartį dėl elektros pastočių Kundūze ir Baglane statybų neperdavusi jos vykdyti subrangovams, konstatuotina, kad šis argumentas pagrįstas klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Iš tikrųjų, Bendrasis Teismas 130 punkte nenurodė, kad bet kuriuo atveju *Safa Nicu Sepahan* ir nesikreipusi į subrangovus būtų galėjusi įvykdyti šiuos projektus. Tačiau iš to paties punkto matyti, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Safa Nicu Sepahan* neįrodė, kad nagrinėjama sutartis nebegalėjo būti įvykdyta naudojantis ne *Siemens*, o kitais subrangovais. Tokiomis aplinkybėmis negalima kaltinti Bendrojo Teismo iškraipius faktines aplinkybes ir įrodymus.

93 Taigi reikia atmesti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktą dalį.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies

– Šalių argumentai

94 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje *Safa Nicu Sepahan* kaltina Bendrąjį Teismą pažeidus valstybėms narėms bendrus teisės principus, kaip jie suprantami pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį, kuriomis nustatomos Sąjungos deliktinės atsakomybės taisyklės, nes nepaisydamas pateiktų įrodymų jis atmetė jos prašymą atlyginti patirtą turtinę žalą, nors, be kita ko, skundžiamo sprendimo 109, 145 ir 147 punktuose pripažino turtinės žalos buvimo faktą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

95 Reikia konstatuoti, kad ši dalis susijusi su kitose šio pagrindo dalyse kritikuotais skundžiamo sprendimo motyvais dėl įvairių *Safa Nicu Sepahan* tariamai patirtos žalos rūšių ir kad šiam pagrindui pagrįsti nebuvo pateikta papildomos informacijos.

96 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo kitos dalys buvo atmestos, todėl reikia atmesti ir jo pirmą dalį.

Dėl Safa Nicu Sepahan pateikto papildomo prašymo, susijusio su apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu

– Šalių argumentai

97 Papildomai *Safa Nicu Sepahan* tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo priteisti atlyginimą, kurio dydį turėjo nustatyti vadovaudamasis proporcingumo ir „teisingo įvertinimo“ principais, valstybėms narėms bendrais teisės principais, kaip jie suprantami pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą ir Chartijos 41 straipsnio 3 dalį.

98 Taryba ginčija šiuos argumentus.

– Teisingumo Teismo vertinimas

99 Kaip matyti iš to, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas visiškai teisingai konstatavo, kad nebuvo įvykdytos Sąjungos deliktinės atsakomybės, pagrįstos *Safa Nicu Sepahan* tariamai patirta turtine žala, atsiradimo sąlygos, todėl jis visiškai teisingai nusprendė nepriteisti jai šios žalos atlyginimo.

100 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti ir proporcingumo principo pažeidimu nagrinėjant klausimą dėl neturtinės žalos atlyginimo

Šalių argumentai

101 Apeliacinio skundo antrajame pagrinde *Safa Nicu Sepahan* kaltina Bendrąjį Teismą priteisus jam tik nedidelę 50 000 EUR sumą kaip patirtos žalos atlyginimą, nors skundžiamo sprendimo 83, 86, 88 ir 89 punktuose jis konstatavo, kad buvo padarytas itin sunkus pažeidimas, kurio pasekmės truko apie trejus metus. Bendrasis Teismas nenurodė tokios sumos nustatymo motyvų. Be to, skundžiamo sprendimo motyvai pripažintini proporcingumo principo pažeidimu. Šiuo klausimu *Safa Nicu Sepahan* patikslina, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė nei į aplinkybę, kad jai teko atleisti daugybę darbuotojų, dėl to buvo pakenkta jos reputacijai, nei į aplinkybę, kad ji ir toliau patiria žalą dėl ribojamųjų priemonių pasekmių. Pavyzdžiui, *Safa Nicu Sepahan* tebėra nurodyta interneto svetainėje „Iran Watch“.

102 Taryba ginčija šiuos argumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

103 Dėl tariamo proporcingumo principo pažeidimo reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 50 ir 51 punktuose nurodytos jurisprudencijos, jeigu Bendrasis Teismas nustato, kad padaryta žala, tik jis turi kompetenciją pagal pareikštą reikalavimą vertinti žalos atlyginimo būdą ir dydį. Tačiau, vadovaujantis ta pačia jurisprudencija, tam, kad Teisingumo Teismas galėtų atlikti Bendrojo Teismo sprendimo kontrolę, tas sprendimas turi būti pakankamai motyvuotas ir jame turi būti nurodyti žalos vertinimo kriterijai, į kuriuos atsižvelgta nustatant atlyginimo sumą.

104 Dėl tariamo pareigos motyvuoti pažeidimo reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrasis Teismas nustatė, kad nagrinėjamoje byloje susiklosčiusiomis aplinkybėmis dėl tvirtinimo, kad *Safa Nicu Sepahan* dalyvauja Irano branduolinių ginklų platinimo veikloje, pasikeitė trečiųjų

subjektų, kurių dauguma veikia ne Sąjungos teritorijoje, elgesys su šia bendrove. Šiuo atžvilgiu jis konstatavo, kad egzistuojanti neturtinė žala negali būti visiškai atlyginta *a posteriori* ginčijamas nuostatas pripažinus neteisėtomis.

105 Be to, Bendrasis Teismas pabrėžė teiginio, kuriuo Taryba kaltino *Safa Nicu Sepahan*, ypatingą svarbą. Pavyzdžiui, skundžiamo sprendimo 83 ir 89 punktuose jis pažymėjo, kad teiginys, jog *Safa Nicu Sepahan* dalyvauja branduolinių ginklų platinimo veikloje, atsirado Sąjungos institucijai priėmus oficialią poziciją, kuri paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir kuri sukėlė privalomų teisinių pasekmių; joje ši bendrovė susieta su veikla, kuri, Tarybos nuomone, kelia grėsmę tarptautinei taikai ir saugumui.

106 Skundžiamo sprendimo 87 punkte Bendrasis Teismas taip pat konstatavo, kad panaikinus ginčijamas nuostatas galima sumažinti priteistino atlyginimo dydį, tačiau negalima to pripažinti visišku patirtos žalos atlyginimu. Šiuo klausimu to sprendimo 90 ir 91 punktuose jis pažymėjo, kad nagrinėjamas teiginys nebuvo pagrįstas nė menkiausiu įrodymu, kad ribojamosios priemonės galiojo beveik trejus metus ir kad Taryba nepatikrino šio teiginio pagrįstumo per šį laikotarpį, siekdama sumažinti dėl to susijusiam subjektui atsiradusias žalingas pasekmes.

107 Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad Bendrasis Teismas pateikė pakankamai savo sprendimo motyvų, nurodydamas kriterijus, kuriais jis rėmėsi nustatydamas žalos atlyginimo dydį.

108 Galiausiai, kalbant apie *Safa Nicu Sepahan* argumentą, kad dėl nagrinėjamų ribojamųjų priemonių ji ir toliau patiria žalingas pasekmes, nes šiose priemonėse nurodyti įtarimai ir toliau pateikiami interneto svetainėse, kaip antai „Iran Watch“, konstatuotina, kad šiuo argumentu *Safa Nicu Sepahan* nesirėmė pirmoje instancijoje.

109 Remiantis Teisingumo Teismo suformuota jurisprudencija, apeliaciniame procese pirmą kartą nurodytas pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo jurisdikcija iš tiesų apsiriboja Bendrojo Teismo atliktu ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu. Leisti šaliai apeliaciniame procese nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Bendrajame Teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas (šiuo klausimu žr. 2005 m. birželio 28 m. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 165 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

110 Todėl šis argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

111 Šiomis aplinkybėmis apeliacinio skundo antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtiną.

112 Todėl apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

113 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia šis teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šio reglamento 138 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

114 Kadangi dalis *Safa Nicu Sepahan* ir Tarybos reikalavimų nebuvo patenkinti, atitinkamai jos turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

115 Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniame procese pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

116 Todėl Jungtinė Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti *Safa Nicu Sepahan Co.* ir Europos Sąjungos Tarybos pateiktus apeliacinius skundus.

2. *Safa Nicu Sepahan Co.* ir Europos Sąjungos Taryba padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

3. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.